

بررسی مولکولی جمعیت ماهی کیلکای معمولی در حوضه جنوبی دریای خزر (*Clupeonella cultriventris*) به روش PCR-RFLP

فرامرز لالوئی^(۱)؛ سهراب رضوانی کیل کلانی^(۲)؛ محجوبه نیرانی^(۳) و محمد جواد تقیوی^(۴)
laloei@yahoo.com

۱- پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، ساری صندوق پستی: ۹۶۱

۲- موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶

تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۸۴

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۸۴

چکیده

در این بررسی ۱۰۰ عدد ماهی کیلکای معمولی از حوضه جنوبی دریای خزر (۵۰ عدد از منطقه امیرآباد در استان مازندران و ۵۰ عدد از منطقه بندر انزلی در استان گیلان) جمع‌آوری گردید. DNA با روش فتل-کلروفرم از بافت باله ماهی استخراج شد. واکنش PCR با استفاده از یک جفت پرایمر از توالی نوکلوتیدهای ناحیه D-Loop مولکول mtDNA انجام شد که در نتیجه آن محصول PCR در کلیه نمونه‌ها حدود ۱۰۱۵ جفت باز بdst آمد. جهت هضم آنزیم مخصوص PCR از ۱۳ آنزیم اندونوکلئاز استفاده شد. الگوهای هضم آنزیمی برروی ژل پلی اکریل آمید و رنگ آمیزی نیترات نقره مشاهده گردیدند. از ۱۳ آنزیم مورد استفاده، ۵ آنزیم (Nde II, Mae III, Msp I, Hae III, Acy I) الگوهای پلی مورفیک را نشان دادند که در نتیجه آن ۹ هاپلوتیپ مختلف بدست آمد. فاصله ژنتیکی بین هاپلوتیپها از ۰/۰۰۷۳ تا ۰/۰۳۶۹ متغیر بود. میانگین عددی تنوع هاپلوتیپها $7339 \pm 0/0068$ و تنوع نوکلوتیدی $0/0098 \pm 0/0000$ بود. همچنین اختلاف نوکلوتیدی بین جمعیت‌ها $0/01$ درصد بود.

براساس نتایج حاصله و آنالیز آماری داده‌ها، تفاوت بین هاپلوتیپ‌ها معنی‌دار بود ($P < 0/01$) و بنابراین می‌توان گفت ساختار ژنتیکی متفاوتی بین دو منطقه نمونه‌برداری مشاهده گردیده است.

لغات کلیدی: ماهی کیلکا معمولی، PCR-RFLP، *Clupeonella cultriventris*، تنوع ژنتیکی، دریای خزر

مقدمه

مناسب در مطالعات تنوع ژنتیکی و ژنتیک جمعیت تبدیل گردیده است. روش استفاده از تفاوت در توالیهای DNA از جمله دقیق‌ترین روش در طبقه‌بندی موجودات بوده و بدور از هر گونه اشتباه می‌باشد (Hedrick, 1999).

شناسایی گونه‌ها، جمعیت‌ها و نژادها در برنامه‌های بهره‌برداری از ذخایر آبیان دریایی، برنامه‌های آبی پروری و اصلاح نژاد دارای اهمیت زیادی می‌باشد (Lin et al., 2002). در سالهای اخیر پیشرفت علم ژنتیک و نشانگرهای ژنتیکی به باری متخصصین آمده و به ابزاری قابل اعتماد و

زیست می‌نمایند. ترکیب گونه‌ای کیلکا ماهیان در صید تجاری شامل ۹۱/۸۱ درصد کیلکای آنچوی، ۶/۸۴ درصد کیلکای چشم درشت و ۱/۳۵ درصد کیلکای معمولی است (فضلی و همکاران، ۱۳۸۱).

کیلکای معمولی در بین سه گونه، بیشترین قابلیت مطابقت با شرایط اکولوژیک دریای خزر را از خود نشان داده و بعبارتی کمترین لطمہ به ذخایر آن وارد شده است. از این رو ماهی کیلکای معمولی از نظر بیولوژی، رفتارشناسی، تغذیه، مهاجرت و جمعیت شناسی مورد توجه قرار گرفته است. در این تحقیق ذخایر این گونه به D-Loop روش مولکولی و با استفاده از توالی ناحیه mtDNA مولکول موردن بررسی قرار گرفته تا وجود جمعیت‌های متعدد احتمالی در مناطق غرب و شرق حوضه جنوبی دریای خزر روشن و ضرورت اعمال مدیریتی متفاوت مشخص گردد.

مواد و روش کار

نمونه‌برداری با استفاده از لنجهای صیادی مجهز به تورهای قیفی و لامپ در مناطق شرقی (محدوده امیرآباد با طول جغرافیایی ۲۴°، ۱۴°، ۵۳° و عرض جغرافیایی ۳۶°، ۵۹°، ۶۷° و در مناطق غربی (محدوده بندر انزلی با طول جغرافیایی ۴۹°، ۳۲°، ۲۸° و عرض جغرافیایی ۳۷°، ۳۶°، ۵۴°) حوضه جنوبی دریای خزر انجام شده است. صید ماهیان در حدود بین اعماق ۶۰ تا ۸۰ متر انجام شده است. پس از صید، باله دمی مربوط به ۵۰ عدد ماهی از منطقه شرق و ۵۰ ماهی از منطقه غرب آبهای حوضه جنوبی در الکل مطلق ثبیت و به آزمایشگاه ژنتیک مولکولی پرداخته شد. اکولوژی دریای خزر منتقل شد.

استخراج DNA با بهینه کردن روش فل-کلروفرم انجام گردید (Fevolden & Pogson, 1997). جهت بررسی کمی و کیفی DNA استخراج شده از روش اسپکتروفوتومتری و الکتروفورز ژل آگارز ۱ درصد و رنگ آمیزی اتیدیوم بر ماید استفاده شد.

واکنش PCR جهت افزایش ناحیه D-Loop مولکول mtDNA از یک جفت پرایمر طبق روش Lee و همکاران در سال ۱۹۹۶ انجام گردید. توالی نوکلوتیدهای پرایمرها بشرح زیر می‌باشد:

امروزه تکنیک‌های متکی بر PCR از قبیل RAPD (Williams *et al.*, 1990)، ماکروستلات و مینی ستلات (Cronin *et al.*, 1996)، (Panaud *et al.*, 1994)، ... تعیین توالی نوکلوتید رشته‌های DNA و جمعیت‌های مختلف بکار می‌روند.

هر چند که روش مستقیم تعیین توالی DNA بسیاری از مشکلات محققین را بر طرف نموده ولی اصولاً این روش گران و زمان بر می‌باشد. آنالیز RFLP نسبت بد شناسایی توالی DNA بسیار اقتصادی‌تر بوده و نسبت به داوری براساس صفات مورفو‌لوجیک بسیار موفق‌تر و دقیق‌تر می‌باشد. طی سالهای اخیر RFLP تکنیکی مطمئن برای مطالعات سیستماتیک و تعیین مارکرهای ژنتیکی گویه‌ها و آنالیز جمعیت‌ها بوده است (Cronin *et al.*, 1994 ; Rezvani Gilkolaei, 2000 و همکاران (۱۹۹۸) اختلاف ژنتیکی و روابط فایلوژنی ماهی Chub یونانی (*Leuciscus cephalus*) را با استفاده از آنالیز RFLP بررسی نمودند. آنان با استفاده از توالی ناحیه D-Loop و سیتوکروم b روابط سیستماتیک و فایلوژنی ۱۲ جمعیت از ماهی Chub را مشخص کردند. و همکاران (۱۹۹۸) تنوع ژنتیکی و روابط فایلوژنی را بین ماهیان ساردين (Clupeid *sardinops*) ژپن، استرالیا و آفریقای جنوبی با روش آنالیز RFLP و تکثیر ناحیه D-loop و زن سیتوکروم b انجام دادند.

و همکاران (۲۰۰۰) اختلافات ژنتیکی ماهی (گونه‌ای از شگ ماهیان، جنس *Alosa sapidissima*) را با استفاده از mtDNA و ماکرو و مینی ستلات‌ها مطالعه نمودند.

علاوه بر این Gross و همکاران (۲۰۰۲) با استفاده از آنالیز PCR-RFLP و زن‌های ND-5/6 و ND-3/4 ژنوم میتوکندری، روابط ژنتیکی بین دو زیر گونه ماهی Cyprinus carpio carpio, C. carpio (haemotopterus) را در اروپا و آسیای شرقی مورد مطالعه قرار داده‌اند.

در دریای خزر سه گونه از کیلکا ماهیان بنام کیلکا آنچوی (Clupeonella engrauliformis)، چشم درشت (C. cultriventris) و کیلکای معمولی (C. grimmi)

Roff & Bentzen,) χ^2 Carlo simulation انجام شد (۱۹۸۹

نتایج

قطعات تکثیر یافته ناحیه D-Loop مربوط به مولکول mtDNA در تمامی نمونه‌ها، حدود 10^{15} جفت باز بود (شکل ۱). ۵ آنزیم از ۱۳ آنزیم مورد استفاده (*Nde II*, *Msp I*, *Hae III*, *Acy I* و *Mae III*, *Msp I*, *Hae III*, *Acy I*) الگوهای پلی‌مورفیک را نشان داده (جدول ۱، شکل‌های ۲ و ۳) و سایر آنزیمها دارای الگوهای مشابه در تمام نمونه‌ها بودند. الگوهای هضم آنزیمی محدود کننده، ۹ هاپلوتیپ متفاوت را در 100 عدد از کلکای معمولی متعلق به آبهای منطقه شرقی و غربی حوضه جنوبی دریای خزر نشان داد (جدول ۲). همچنین فاصله زننگی بین هاپلوتیپ‌های مختلف در جدول ۳ نشان داده شده است. براساس داده‌های جدول ۳ بیشترین فاصله تکاملی بین هاپلوتیپ ABABA با AAACA و کمترین فاصله بین هاپلوتیپ AAAAAA با ABAAA بوده است.

تنوع هاپلوتیپ‌ها در آبهای منطقه بندر انزلی 0.462 ± 0.042 و در منطقه امیرآباد 0.427 ± 0.027 بوده و تنوع نوکلئوتیدی داخل جمعیتها بترتیب 0.0545 و 0.0850 بوده است. علاوه بر این تنوع نوکلئوتیدی بین جمعیتها 0.0099 و درصد اختلاف نوکلئوتیدها (Nucleotide divergence) در بین جمعیتها 0.01 درصد بوده است. همچنین اختلاف نوکلئوتیدی جمعیتها بین مناطق نمونه‌برداری نیز 0.01 درصد بود.

مشابه‌سازی سری‌های هاپلوتیپ نمونه‌ها با استفاده از تست χ^2 Monte-carlo simulation انجام شد (Roff & Bentzen, 1989) آنالیز آماری داده‌های فوق نشان داد که تکرار هاپلوتیپ‌های mtDNA در دو منطقه مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری دارند ($P \leq 0.01$).

Primer Forward: 5' - CCT AAT CTC TGG
CGA CAC G C - 3'

Primer Reverse: 5' - GCT ACA CTA GCC
ACA CAC TA - 3'

پیش‌بینی می‌شود محصول PCR با استفاده از این پرایمرها، 10^{17} جفت باز باشد. PCR با استفاده از ۱۱۵ بافر dNTP (۱۰X)، *Taq DNA* با غلظت $200\text{ }\mu\text{M}$ ، MgCl_2 با غلظت 2.5 mM ، *polymerase* پرایمر $0.2\text{ }\mu\text{M}$ ، 0.5 ng Taq DNA هدف و آب مقطر به اندازه‌ای که حجم نهایی محلول به 1 ml برسد، انجام شد.

Denaturation درجه سنتیگراد بمدت ۱ دقیقه، Annealing ۵۴ درجه سنتیگراد بمدت ۲۲ دقیقه و Extension ۳۰ ثانیه و Denaturation درجه سنتیگراد بمدت ۱ دقیقه برای ۳۰ چرخه بوده است.

محصول PCR با استفاده از مارکر 50 bp DNA و الکتروفورز بر روی ژل پلی‌اکریل آمید ۶ درصد و رنگ‌آمیزی نیترات نقره مشاهده گردید.

برای هضم آنزیمی محصول PCR نمونه‌ها (آنالیز *Mae I*, *Msp I*, *Hac III*, *Acy I*) (RFLP) از ۱۳ آنزیم *Hinf I*, *Bcn I*, *Taq II*, *Mbo I*, *Alu I*, *Alw 26I*, *DII*, *Mbo II*, *Eco 47I*, *Dde II* استفاده شده است. الگوهای هضم آنزیمی محصولات PCR با روش الکتروفورز ژل پلی‌اکریل آمید ۶ درصد و رنگ‌آمیزی نیترات نقره مشخص گردید.

انتخاب آنزیمها و تجزیه و تحلیل داده با استفاده از نرم‌افزارهای Reap و Generun آماری فاصله زننگی، تنوع هاپلوتیپ‌ها و نوکلئوتیدها و اختلاف نوکلئوتیدها محاسبه گردید. همچنین مشابه‌سازی سری‌های هاپلوتیپ نمونه‌ها با استفاده از تست Monte-

جدول ۱: اندازه قطعات ایجاد شده و الگوهای هضم آنزیمی ناحیه D-Loop با آنزیمهای *AcyI, HaeIII, MspI, MaeIII* در ماهی کیلکای معمولی حوضه جنوبی دریای خزر

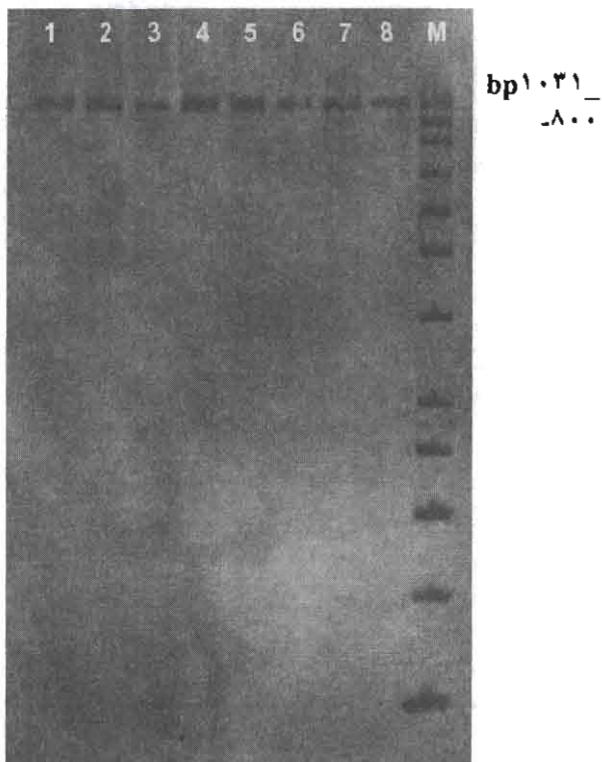
	<i>AcyI</i>		<i>HaeIII</i>		<i>MspI</i>		<i>MaeIII</i>			<i>NdeII</i>		
ژنوتیپ	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>C</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>C</i>
طول قطعات (bp)	۸۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۵۷۰	۵۷۰	۵۰۰	۳۶۰	۳۲۰	۳۲۰	۵۳۰	۵۳۰	۷۵۵
	۲۱۵	۲۱۵	۳۲۵	۳۲۵		۲۶۰						
	۲۰۰	۲۹۰			۱۴۰	۲۰۰	۲۰۰			۲۲۰		
					۵۰	۵۰	۱۳۵	۱۳۵		۱۷۰	۱۷۰	۱۷۰
							۱۰۰	۱۰۰		۱۰۰		۱۰۰
							۷۰	۷۰				

جدول ۲: فراوانی و درصد هاپلوتیپهای مربوط به ناحیه D-loop هضم شده با آنزیمهای *Nde II, Mae III, Msp I, Hae III*, در کیلکای معمولی حوضه جنوبی دریای خزر *Acy I*

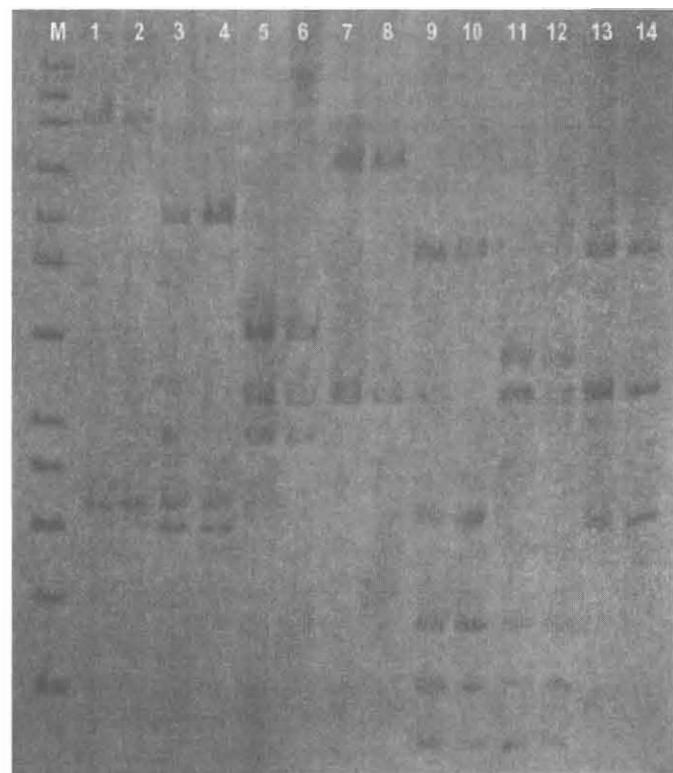
درصد	جمع	تعداد		haplotip	ردیف
		منطقه شرق	منطقه غرب		
۴۵	۴۵	۲۲	۲۳	AAAAA	۱
۸	۸	۷	۱	AAAAB	۲
۲۱	۲۱	۹	۱۲	AAABA	۳
۱۲	۱۲	۵	۷	AABAA	۴
۳	۳	۰	۳	ABAAA	۵
۴	۴	۰	۴	BAAAA	۶
۲	۲	۲	۰	ABABA	۷
۳	۳	۳	۰	AAACA	۸
۲	۲	۲	۰	AAAAC	۹
۱۰۰	۱۰۰	۵۰	۵۰	جمع	

جدول ۳: فاصله زنیکی بین هاپلوتیپ‌های مختلف در جمعیت کیلکای معمولی حوضه جنوبی دریای خزر (مثلث بالابی مربوط به انحراف استاندارد و مثلث پائین مربوط به فاصله زنیکی می‌باشد).

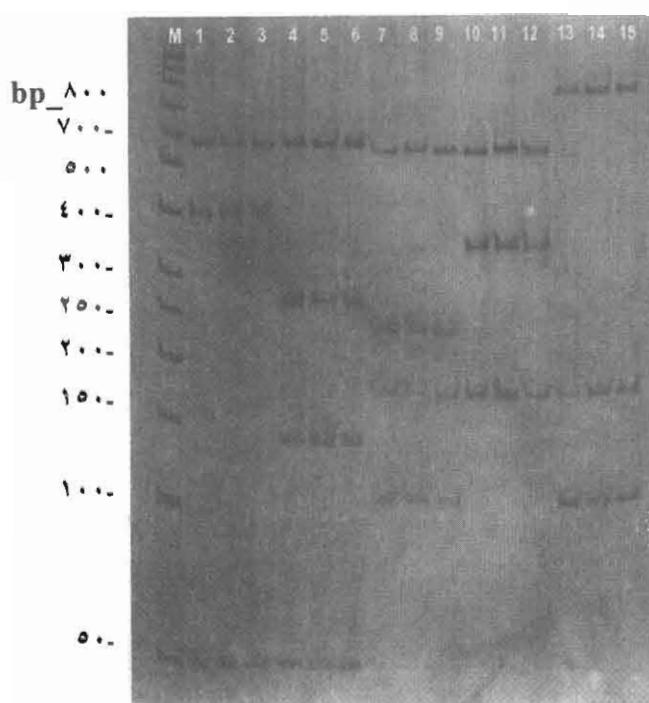
هاپلوتیپ	<i>AAAAA</i>	<i>AAAAB</i>	<i>AAABA</i>	<i>AABAA</i>	<i>ABAAA</i>	<i>BAAAA</i>	<i>ABABA</i>	<i>AAACA</i>	<i>AAAAC</i>
<i>AAAAA</i>	۰/۰۱۳۹۰		۰/۰۱۸۲	۰/۰۱۲۸	۰/۰۱۲۸	۰/۰۲۰۵	۰/۰۲۲۱	۰/۰۲۱۳	۰/۰۱۳۹
<i>AAAAB</i>	۰/۰۰۷۸		۰/۰۲۳۱	۰/۰۱۸۵	۰/۰۱۸۵	۰/۰۲۴۹	۰/۰۲۶۰	۰/۰۲۵۹	۰/۰۱۶۶
<i>AAABA</i>	۰/۰۱۲۱	۰/۰۲۰۳		۰/۰۲۲۱	۰/۰۲۲۱	۰/۰۲۷۲	۰/۰۱۲۸	۰/۰۲۷۶	۰/۰۲۳۱
<i>AABAA</i>	۰/۰۰۷۳	۰/۰۱۷۲	۰/۰۱۹۱		۰/۰۱۷۲	۰/۰۲۳۸	۰/۰۲۴۷	۰/۰۲۴۸	۰/۰۱۸۵
<i>ABAAA</i>	۰/۰۰۷۳	۰/۰۱۷۲	۰/۰۱۹۱	۰/۰۱۵۸		۰/۰۲۳۸	۰/۰۱۷۸	۰/۰۲۷۸	۰/۰۱۸۵
<i>BAAAA</i>	۰/۰۱۰۷	۰/۰۱۸۶	۰/۰۲۲۴	۰/۰۱۷۵	۰/۰۱۷۵		۰/۰۲۹۷	۰/۰۲۹۷	۰/۰۲۴۹
<i>ABABA</i>	۰/۰۱۹۲	۰/۰۲۸۳	۰/۰۰۷۳	۰/۰۲۷۴	۰/۰۱۱۵	۰/۰۲۸۹		۰/۰۳۰۳	۰/۰۲۶۰
<i>AAACA</i>	۰/۰۱۴۳	۰/۰۲۳۲	۰/۰۲۹۹	۰/۰۲۱۸	۰/۰۲۱۸	۰/۰۲۵۲	۰/۰۳۶۹		۰/۰۲۰۹
<i>AAAAC</i>	۰/۰۰۷۹	۰/۰۱۱۴	۰/۰۲۰۳	۰/۰۱۷۲	۰/۰۱۷۲	۰/۰۱۸۶	۰/۰۲۹۳	۰/۰۲۲۲	

شکل ۱: محصول PCR نمونه‌های کیلکای معمولی بر روی پلی اکریل آمید، ستون M مارکر معمولی

شکل ۲: الگوهای هضم آنزیمی ناحیه D-Loop ماهی کیلکای معمولی، ستون M مارکر مولکولی، ستون ۱-۴: آنزیم *AcyI*، ستون ۵-۸: آنزیم *HaeIII*، ستون ۹-۱۴: آنزیم *MaeIII*

شکل ۳: الگوهای هضم آنزیمی ناحیه D-Loop ماهی کیلکای معمولی، ستون M مارکر مولکولی، ستون ۱-۶: آنزیم *MspI*، ستون ۷-۱۵: آنزیم *NdeII*

بحث

بود. از طرفی آنالیز آماری انجام شده، اختلاف معنی‌داری را بین هاپلوتیپ‌های مختلف نشان داده که می‌تواند بیانگر وجود جمعیت‌های متفاوت کیلکای معمولی در حوضه جنوبی دریای خزر باشد ($P=0.004$). بنابراین براساس نتایج حاصله می‌توان گفت، ساختار ژنتیکی متفاوتی بین دو منطقه نمونه‌برداری مشاهده گردیده است.

Waters و همکاران (۲۰۰۰) تحقیقات مشابهی را بر روی ۴ جمعیت ماهی *Alosa sapidissima* در رودخانه‌های Hudson و Pamunkey، James در سواحل اقیانوس اطلس و رودخانه کلمبیا در سواحل اقیانوس آرام انجام دادند. براساس مطالعات انجام شده، تنوع ژنی در رودخانه‌های Pamunkey، James و Hudson بترتیب 0.064 ± 0.081 و 0.076 ± 0.080 و در رودخانه کلمبیا 0.036 ± 0.008 بوده است. بدین ترتیب مشاهده می‌گردد میزان تنوع در رودخانه کلمبیا حدود 53% درصد کمتر از سه رودخانه دیگر بوده است. یکی از دلایل این اختلاف، عدم وجود جربانات ژنی در جمعیت رودخانه کلمبیا با هر یک از جمعیت‌های سواحل اقیانوس اطلس بوده و بعبارتی، جمعیت ماهیان مورد مطالعه در این رودخانه بمقدار زیادی متمایز از جمعیت‌های ساحل اقیانوس اطلس بوده است. همچنین Imsiridou و همکاران (۱۹۹۸) تنوع ژنتیکی و روابط فایلوژنی ۱۲ جمعیت ماهی Chub یونانی *D-Loop* (*Leuciscus cephalus*) را با استفاده از ناحیه PCR-RFLP بررسی نمودند که توانستند ۲۱ هاپلوتیپ مختلف را شناسایی نمایند. اختلاف نوکلوتیدی مشاهده شده بین ۲۱ ژنوتیپ mtDNA از 0.0312 ± 0.0679 درصد بود. همچنین میانگین تنوع داخل جمعیتها 2.684 ± 0.0007 درصد و تنوع بین جمعیتها 2.638 ± 0.0001 درصد بود.

Grant و همکاران (۱۹۹۸) تنوع ژنتیکی و روابط فایلوژنی را بین ماهیان سارдин (Clupeid *sardinops*) ژاپن، استرالیا و آفریقای جنوبی با روش آنالیز RFLP و تکثیر ناحیه D-loop و ژن سیتوکروم b انجام دادند. تجزیه و تحلیل ۲۵۱ جفت باز از ژن سیتوکروم b مولکول DNA متیوکندری در 74% نمونه از سارдин‌های استرالیا، آفریقای جنوبی، شیلی، کالیفرنیا و ژاپن وجود 24% هاپلوتیپ را نشان داد.

Faria و همکاران (۲۰۰۴) خصوصیات ژنتیکی ماهیان *Alosa fallax* و *Alosa alosa* (از خانواده

آگاهی از میزان ذخایر تواری و تنوع ژنتیکی بین افراد یک گونه، از اهداف ارزشمند مدیریت ذخایر و اصلاح نژاد می‌باشد. استفاده توأم از داده‌های ریختی و داده‌های ژنی می‌تواند برای توضیح فرآیندهای تکاملی به جز رانش ژنی مورد استفاده قرار گیرد (Avis, 2000). خصوصیات ظاهری ضرورتاً یک راهنمای خوب برای تشخیص تغییرات ژنتیکی نیست. اعضای یک نژاد یا جمعیت ممکن است برحسب ظاهر شبیه بهم ولی از لحاظ ژنتیکی کاملاً با هم متفاوت باشند. متقابلاً برخی از نژادها ممکن است خیلی متفاوت به نظر برسند ولی از لحاظ ژنتیکی نزدیک بهم باشند (Barker et al., 1997). مولکول mtDNA می‌تواند اطلاعات گذشته را که مربوط به چگونگی انتخاب از اجزاء می‌باشد را در خود نگه دارد. اصولاً اختلاف ژنتیکی بین جمعیتها در نتیجه جمع شدن و انبوه شدن افراد در یک منطقه می‌باشد (Gyllensten & Wilsan, 1986).

در تحقیق حاضر، تفاوت در ترتیب نوکلوتیدهای ناحیه D-Loop ماهی کیلکای معمولی مورد بررسی قرار گرفته است. در این بررسی تعداد ۸۲ نوکلوتید که حدود 8% درصد ژن موردنظر را شامل می‌شود، بطور غیرمستقیم مورد مطالعه قرار گرفته است. فاصله ژنتیکی در افراد موردنظر (هاپلوتیپ‌ها) بین 0.00073 ± 0.0369 تا 0.00012 ± 0.00045 درصد است. از ۹ هاپلوتیپ مشاهده شده، هاپلوتیپ‌های AAABA (۴ درصد)، AAAAB (۴ درصد)، AAAAA (۴ درصد) در هر دو منطقه نمونه‌برداری مشترک و هاپلوتیپ‌های ABAAA (۳ درصد) و BAAAAA (۴ درصد) به تهایی در منطقه آشنا و هاپلوتیپ‌های ABABA (۲ درصد)، AAACCA (۲ درصد) در منطقه غرب (۳ درصد) و AAAAC (۲ درصد) در منطقه شرق حوضه جنوبی دریای خزر مشاهده گردیدند. همانگونه که ملاحظه می‌گردد میزان فراوانی و نوع هاپلوتیپ‌ها در مناطق مختلف یکسان نیست و وجود هاپلوتیپ‌های مختلف نشان می‌دهد که تنوع در ژنوم میتوکندری کیلکای ماهیان وجود دارد. اختلاف نوکلوتیدی بین جمعیتها در مناطق نمونه‌برداری 0.0001 ± 0.0003 درصد بوده و علاوه بر این میانگین تنوع هاپلوتیپ‌ها در دو منطقه نمونه‌برداری 0.00098 ± 0.0003 و تنوع نوکلوتیدی 0.0007339 ± 0.0003 .

حسن فضلی، علی اصغر جاناز و سرکار خانم علوی) ما را یاری نموده‌اند، تشکر و قدردانی بعمل می‌آید.

منابع

- فضلی، ح.؛ صیاد بورانی، م.؛ جانباز، ع.ا.؛ نادری، م.؛ ابو، م.؛ مقسیم، م.؛ عسوی، ف. و آذری، ع.، ۱۳۸۱. بررسی آماری و بیولوژیک کیلکا ماهیان در مناطق صید تجاری. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۲۳ صفحه.
- Avis, J.C. , 2000. Phylogeography—the history and formation of species. Harvard university press . USA . 447P.
- Barker, J.S.F. ; Selvaraj, O.S. and Mukherjee, T.K. , 1997. Genetic variation within and relationships among population of Asian water Buffalo. Animal genetic. Vol. 28, pp.1-13.
- Cronin, M.A. ; Hilis, S. ; Born, E.W. and Potton, C. , 1994. mtDNA variation in Atlantic and Pacific walruses. Gen. 3. 2001. Vol. 72, pp.1035-1043.
- Faria, R. ; Wallner, B. ; Weiss, S. and Alenadrino, B. , 2004. Isolation and characterization of eight dinucleotide micro satellite loci from two closely related clupeid species (*Alosa alosa* and *A. fallax*). Molecular Ecology Notes. Vol. 4, pp.586-591.
- Fevolden, S.E. and Pogson, G.H. , 1997. Genetic divergence at the synaptophysin locus among Norwegian Coastal and North -East Arctic population of Atlantic Cod. Journal of fish Biology. Vol. 51, pp.895-908
- Grant, W.S. ; Clank, A.M. and Bowen, W. , 1998. Why restriction fragment length polymorphism analysis of mtDNA failed to resolve Sardine biogeography: Insights from mtDNA cytochrome b sequences. Journal of Can. Sci. Halieut. Aquato. Vol. 55, No. 12, pp.2539 –2547.
- Gross, B. ; Kohlmaun, K.M. and Kerstern, P. , 2002. PCR- RFLP analysis of mitochondrial

(Clupeidae) در نواحی از مدیترانه و دریای سیاه را با استفاده از میکروستلایت مورد مطالعه قرار داده‌اند. تعداد آلهای *A. fallax* از ۳ تا ۹ و برای *A. alosa* از ۷ تا ۲۰ بود. ضمن اینکه تنوع هتروزیگوتی برای این دو گونه بترتیب از ۰/۲۴۷ تا ۰/۹۲۶ و ۰/۲۴۰ تا ۰/۷۲۷ بود. نا توجه به تحقیقات و بررسی‌های انجام شده، چنین استساضت می‌گردد که در اکوسیستم‌هایی که امکان مهاجرت و حرکت ماهیان از منطقه‌ای به منطقه دیگر وجود دارد، اختلافات ژنتیکی افراد بین مناطق مختلف مشاهده نگردیده با در حد سیار پایین می‌باشد. در مجموع مقایسه الگوی ژنتیکی و هاپلوتیپی در مناطق مختلف بیانگر آن است که توزیع نمونه‌ها در نواحی مختلف تحت تاثیر عوامل مختلف فیزیکی و اکولوژیک می‌باشد (Lin et al., 2004 ; Kohlman et al., 2003).

همانگونه که ذکر گردید، ماهی کیلکای معمولی از جمله ماهیان مهاجر می‌باشد که بدلیل نبود مواعن فیزیکی می‌تواند بین دو منطقه غرب و شرق حوضه جنوبی دریای خزر مهاجرت نماید و بعبارت دیگر جریان ژئی بین دو منطقه برقرار می‌باشد. از طرف دیگر با توجه به وضعیت و شرایط فیزیولوژیک این ماهی و مقاوم بودن به شرایط محیطی (شوریهای متفاوت و درجه حرارت) و زیست در حوضه‌های شمالی، میانی و جنوبی دریای خزر، می‌تواند دلایلی بر وجود اختلافات ژنتیکی و جمعیتهای متفاوت بین کیلکای معمولی باشد.

با توجه به موارد فوق و وجود تفاوت ژنتیکی معنی‌دار بین جمعیتهای ماهی کیلکای معمولی در حوضه جنوبی دریای خزر پیشنهاد می‌گردد. این تحقیق بصورت گستره‌های با جمع آوری نمونه‌هایی از حوضه میانی و شمالی دریای خزر انجام گیرد تا بتوان براساس نتایج بدست آمده و شناسایی جمعیتهای احتمالی بیشتر، مدیریت اصولی و جدایگانه‌ای را بر ذخایر اعمال نمود. علاوه بر این نیاز است رفتارهای تولید مثلی، تغذیه‌ای و مهاجرتی این جمعیتها مورد مطالعه و تحقیق قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای دکتر رستمی ریاست محترم وقت پژوهشکده اکولوژی دریای خزر و کلیه همکارانی که در مراحل نمونه‌برداری، آزمایشگاهی و تایپ (آقایان مهندس

- ND- 3/4 and ND- 5/6 gene polymorphism in the European and East Asian subspecies of common carp. Aquaculture. Vol. 204, pp.507-516.
- Gyllensten, U. and Willson, A.C. , 1986.** Mitochondrial DNA of salmonids: In trans-pacific variability detected with restriction enzymes. In: N. Ryman and F. Utter). Population genetics and fishery management University of Washington press, Seattle, WA. 3:pp.34-46
- Hedrick, P.W. , 1999.** Genetic of populations, second edition, Jones and Bartlitt Publishers, MA, USA. Vol. 24, pp.56-64.
- Imsiridou, A. ; Apostolidis, A.P. ; Durand, J.D. ; Briolay, J. ; Bouvet, Y. and Triantaphyllidis, C. , 1998.** Genetic differentiation and phylogenetic relationships among Greek Chub (*Leuciscus cephalus*) population as revealed by RFLP analysis of mtDNA. Biochemical Systematic and Ecology. Vol. 26, pp.415-429.
- Kohlmam, K. ; Gross, R. ; Murakaeva, A. and Skersten, P. , 2003.** Genetic variability and structure of Common Carp populations throughout the distribution range inferred from allozyme , micro satellite and mtDNA makers. Aquaculture Living Resources. Vol. 16, pp.421-431.
- Lee, W.J. ; Conroy, J. ; Howell, H.W. and Kocher, T.D. , 1996.** Structure and evolution of teleost mitochondrial control regions. Journal of Mol. Evol. Vol. 41, pp.54-66.
- Lin, Y.S. ; Poh, Y.P. ; Lin, S.M. and Tzeng, C.S. , 2004.** Molecular techniques to identify freshwaters eels: RFLP analyses of PCR-amplified DNA fragments and Allele-Specific PCR from mtDNA. Zoological studies. Vol. 41, No. 4, pp.421-430.
- Lin, Y.S. ; Poh, Y.P. ; Lin, S.M. and Tzeng, C.S. , 2002.** Molecular techniques to identify freshwater eels. Zoological Studies. Vol. 41, No. 4, pp.421-430.
- Panaud, O. ; Chen, X. and McCouch, S.R. , 1996.** Development of microsatellite markers and characterization of single sequence length polymorphism (SSLP) in rice Gen. Genet 252, pp. 597-607
- Rezvani Gilkolaei, S. , 2000.** Study of mtDNA variation of Russian Sturgeon population from the South Caspian Sea Using RFLP Analysis PCR Amplified ND5/6 Gene Regions. Iranian Journal of Fisheries Science. Vol. 2, No. 1, pp.13-36.
- Roff, D.A. and Bentzen, P. , 1989.** The statistical analysis of mtDNA polymorphism: X2 problem of small sample size. Mol. Bio. Evol. Vol. 2, pp.539-545.
- Waters, J.M. ; Epifanio, J.M. ; Gunter, T. and Browns, B.L. , 2000.** Homing behavior facilitates subtle genetic differentiation among river population of *Alosa sapidissima* micro satellites and mtDNA. Journal of Fish Biology. Vol. 56, pp.622-636.
- Williams, J.G.K. ; Kubelik, A.R. ; Livak, K.J. ; Rafalski, J.A. and Tingey, S.V. , 1990.** DNA polymorphisms amplified by arbitrary primers are useful as genetic markers. Nucleic Acids Res. Vol. 18, pp.6531-6535.

The PCR-RFLP investigation of *Clupeonella cultriventris* from the South Caspian Sea, Iran

Laloei F.⁽¹⁾; Rezvani Gilkolaei S.⁽²⁾; Nirani M.⁽³⁾ and Taghavi M.T.⁽⁴⁾

Laloei@yahoo.com

1,3,4- Caspian Sea Ecology Research Center, P.O.Box: 961 Sari, Iran

2- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box: 14155-6116 Tehran, Iran

Received: July 2005 Accepted: March 2005

Keywords: Kilka, *Clupeonella cultriventris*, PCR- RFLP, South Caspian Sea, Iran

Abstract

Fifty common kilka (*Clupeonella cultriventris*) specimens from Guilan Province and fifty others from Mazandaran Province, South Caspian Sea were collected to study genetic variation in the fish using Restricted Fragment Length Polymorphism (RFLP) of the mtDNA. DNA was extracted from fin tissue by phenol-chloroform method. The PCR products were digested using 13 restriction endo-nuclease enzymes. Five out of thirteen restriction enzymes were polymorphic resulting in nine different haplotypes. The haplotype divergence ranged from 0.0073 to 0.0369. The mean value of haplotype and nucleotide diversity among populations was 0.7339 ± 0.0006 and 0.0098 ± 0.0 , respectively. The nucleotide divergence among populations was 0.01%. Statistically significant differences in haplotype frequencies among all samples were observed ($P < 0.01$). Therefore, we conclude the populations are different genetically.